

STİVEN KİNQ

KERRİ

Tərcüməçi:
Fəxrəddin Ağazadə

qanun nəşriyyatı

**STEPHEN
KING**

CARRIE

Yeni İngiltərədə kiçik əyalət şəhəri bir anda “ölü şəhər”ə çevrilir. Küçələrdə meyitlər uzanır, evlərin üstündən ölüm-cül alov vıyıldaır. Odlu Apokalipsisin bütün bu kabusu əcaib bir dul qadının yazıq, qorxmuş qızı olan Kerrinin işidir. Uzun illər Kerrinin daxilində mürgüləmiş telekinez istedadı – zehni güclə əşyaları hərəkət etdirmə qabiliyyəti nəhayət, ki, oyanıb. Və bu oyanış şəhərə ölüm gətirib...

Kinq bu romanında cəmiyyətin fərqli insanlara qarşı qəddarlığını göstərir və oxucunu “əsl dəhşət”in fəvqəltəbii qüvvələrdə deyil, insanların özlərində gizləndiyini anlamağa vadar edir.

BİRİNCİ HİSSƏ

QANLI İDMAN

*“Enterprayz” həftəliyindən məlumat.
Vestouver şəhəri (Men ştatı), 19 avqust 1966-cı il.*

DAŞ DOLU

Dərhal bir neçə şahid təsdiq etdi ki, Çemberlən şəhərinin Karlin küçəsində tamamilə aydın, buldsuz havada daş dolu yağmağa başladı. Dolular, əsasən, Missis Marqaret Vaytın evinə düşürdü. Damın iki su axan navalça və borusu xeyli dərəcədə zədələnmişdi. Dəymiş ziyan təxminən 25 dollar məbləğində qiymətləndirilirdi. Missis Vayt dul qadındır, Keritta adlı üçyaşlı qızı ilə yaşayır. Missis Vaytın özü müsahibə verməkdən imtina etdi.

Bu qeyri-adi təbiət hadisəsi baş verən zaman, ümumiyyətlə, heç kim, daxilən də olsa, pis yaşantıların yetişə biləcəyindən və əslində, hər kəsin öz anını gözlədiyindən şüuraltı səviyyədə belə, təəccüblənmədi. O zaman duşxanada olan bütün qızlar zahirən özlərini müxtəlif tərzdə apardılar; baş verən hadisə kimisə dəhşətə gətirdi, kimisə utandırdı, kimdəsə ruhi sarsıntı yaratdı, bəziləri isə sadəcə sevindilər ki, bu rəzil Kerri Vayt yenə də payını aldı. Bəziləri

hətta sonradan bu hadisənin onlar üçün sürpriz olduğunu iddia etmişdi, lakin, şübhəsiz, onlar yalan danışırdılar. Bəzi qızlar kimi Kerri məktəbə elə birinci sinifdən getmişdi və bütün bu illər ərzində yaranan münaqişənin cücərtiləri yavaş-yavaş və qaçılmaz şəkildə insan təbiətinin qanunlarına – bir növ radiaktiv materialın kiçik bir kütləsində baş verən zəncirvari reaksiya kimi – tam uyğun olaraq güclənmişdi.

Əlbəttə, onlardan heç kim bilmirdi ki, Kerri Vayt telekinetik qabiliyyətlərə¹ malikdir.

Çemberlən şəhərinin Barker küçəsində yerləşən ibtidai məktəb stolunda dırnaqla cızılmış yazı:

Kerri Vayt pox yeyir.

Paltar geyinmə otağı qışqırıqla, çoxlu cingiltili səsin əks-sədası və kafel döşəməyə düşən su şappılıtlarının səsi ilə dolmuşdu. Birinci dərstdə qızlar voleybol oynamışdılar, bədənlərinin səhər təri yüngül və təzə idi.

Onlar isti su şırnaqları altında uzanaraq əyilir, zaman-zaman sürüşkən sabunun ağ köpüklərini bir əllərindən digərinə sıxaraq qışqırır və ətrafa sıçradırdılar. Kerri bu qarışıqlığın ortasında sanki qu quşları arasında qalan qurbağa kimi, demək olar ki, hərəkətsiz dayanmışdı. Kifayət qədər böyük, bir qədər yöndəmsiz boynunda, kürəyində və ombasında sızanaqlar, qeyri-iradi şəkildə üzünün kənarlarına yapışan yaş, rəngsiz saçlar. Kerri başını irəli əyərək sadəcə onun dərisini döyəcəyən və aşağı axan su şırnağı altında dayanmışdı. Görünüşünə görə “qapazaltı”

¹ Telekinetik qabiliyyət parapsixologiya terminidir, insanın yalnız düşüncəsi ilə fiziki obyektlərə təsir göstərmək qabiliyyətini ifadə edir – tərc. qeydi

roluna ideal namizəd, daimi istehza, əbədi uğursuzluq obyekti idi. Əslində, o, həyatda da belə olub. “Niyə burada da, Andover məktəbində və ya Boksford məktəbində olduğu kimi, ayrıca kabinələr yoxdur? – Kerri təəssüflə düşündü. – Axı qızlar həmişə baxırlar. Yox, onlar, sadəcə, gözlərini zilləyirlər”.

Kranlar bir-birinin ardınca bağlanır, qızlar onların altından çıxır, incə rəngli çimərlik papaqlarını soyunur, qurulanır və üzərlərinə dezodorant səpir, arabir qapının üstündəki saata nəzər salırlar. Büstqalterlərin düymələri çıqqıldayır, ayaqdan-ayağa keçirərək qısa tumanlarını yuxarı dartırlar. Buxar havadan, demək olar ki, Misir hamamlarında olduğu kimi asıla qalmışdır, bu illüziyanı yalnız küncdə güclü axar suyu olan kiçik bir hovuz pozur.

Nidalar və qışqırıqlar sanki güclü zərbədən sonra bil-yard şarları kimi, bütün divarlarda əks olunaraq otaqda uçurlar.

– ... Tommi deyir ki, mən bunu geyinəndə, sadəcə nifrət edirəm...

– ... Mən bacım və onun əri ilə gedirəm. O, düzdür, burnunu eşir, amma bacım da bunu edir, ona görə də bir-birinə...

– ... Məktəbdən sonra duş qəbul etmək və...

– ... Bəlli oldu ki, o da Sindi ilə mənim kimi, xəsisdir...

Onların boy-buxunlu, demək olar ki, düzqamətli bədən tərbiyəsi müəllimi Miss Dejardin paltar geyinmə otağına daxil oldu, ətrafa nəzər saldı və sərt şəkildə əllərini şappıldatdı.

– Kerri, nəyi gözləyirsən? İkinci gəlişi? Beş dəqiqədən sonra zəng çalınacaq!

Onun əynində gözqamaşdırıcı ağ idman şortu var idi; ayaqları, ola bilsin, ideal deyildi, lakin əzələli olduğundan baxışları cəlb edirdi. Müəllimin sinəsində gümüş fit asılmışdı. Bu, hələ kollecdə olarkən oxatma yarışlarında qazanın qələbəyə görə verilən mükafat idi.

Qızlar istehza ilə güldülər və Kerri yavaş-yavaş, sanki yarıyuxulu kimi axan qaynar suyun davamlı gurultusu altında onu ələ keçirmiş çəşqınlıqdan qurtulub yuxarı baxdı.

– B-r-r-a?

Səs bir növ ya civilti, ya da qurbağa qurultusuna bənzər şəkildə qəribə alındı, hamı sanki bunu gözləyirmiş kimi, yenidən qəhqəhə ilə gülüşdü. Syu Snell dəsmalı başından çıxararaq, səhnədəki sehrbaz kimi yellədi, tez saçlarını daramağa girişdi. Miss Dejardin əsəbi halda Kerri tərəfə əlini yellədi və çıxdı.

Kerri suyu bağladı. Yuxarıdan son damcılar düşdü və kranda qısaca quruldadı. O öz şkafına doğru addımladı və yalnız burada hamı gördü ki, onun ayağından qan axır.

“Partlamış kölgə: real faktlar və Kerietta Vaytın hekayətinə dair nəticələr”, Devid R. Konqres (Tulon Universiteti nəşri, 1981), c.34:

Şübhəsiz, Kerietta Vaytın telekinetik qabiliyyətinin erkən yaşda sezilməyən konkret təzahürləri Vayt və Stirnenin “Telekinez: coşqun istedadı qayıdış” adlı hesabatlarında irəli sürdükləri nəticə ilə izah edilə bilər, yəni bu düşüncə səyi ilə cisimləri hərəkət etdirmək qabiliyyəti yal-